

РЕШЕНИЕ

№ 3925

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2476** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по протест на прокурор от СГП, с който се иска обявяване нищожността на действие по издаване на свидетелство за управление на МПС (СУМПС) №[ЕИК]/01.08.2017 г., издадено от СДВР, отдел „Пътна полиция“ - [населено място] на И. Е. Г..

В протеста се поддържа, че посочения индивидуален административен акт, изразен в действие по издаване на СУМПС, е нищожен - издаден е в противоречие с приложимите национални материалноправни разпоредби по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК, поради което се иска съда да обяви неговата нищожност по надлежния ред. Сочи се, че И. Е. Г. е придобил правоспособност като водач на МПС категория „М, В“ с Протокол № 1215/13.04.2005г., за което на 27.04.2005г. му е издадено СУМПС №[ЕИК], връчено му на 29.04.2005г., а на 12.06.2006г. с Протокол 0 2380 е придобил правоспособност за категория „С“, като за тази категория не му е издавано свидетелство за управление на МПС. На 24.11.200г. с приемо-предавателен протокол, И. Г. е върнал СУМПС, тъй като е изгубил придобитата правоспособност, поради отнемане на всички контролни точки – чл.157 ал.4 от ЗДвП. На следващо място се посочва, че с Протокол за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС № 1216/19.04.2017г. Г. е възстановил права за категория „В“, а с Протокол № 1972/12.06.2017г. е придобил и правоспособност за категория „А“ В протеста се поддържа, че за категория „С“ Г. не е възстановил права и не е преминал

практически изпит за придобиване на правоспособност и за тази категория след отнемането на всички контролни точки. На следващо място се посочва, че на 23.06.2017г. Г. е подал заявление за издаване на СУМПС, въз основа на което му е издадено СУМПС №[ЕИК]/01.08.2017г. за категории „АМ, А1, А2, В1, В, С1, С, Т.“ с валидност до 01.08.2022г., което е получил на 03.08.2017г. Доколкото Г. е изгубил и не е възстановил правоспособност за категория „С“ в СУМПС не е следвало да се вписват и категории „С, С1, Т.“, независимо, че с Протокол за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС № 1333/21.05.2020г. Г. е издържал изпит за категория „С+Е“.

Протестът се поддържа в съдебно заседание от прокурор при СГП.

Ответникът по жалбата – началникът на СДВР – отдел „Пътна полиция“, не се явява и не изпраща представител.

Заинтересованата страна - И. Е. Г., редовно призован, се явява лично, като заявява, че иска да се уважи жалбата му и да се върне книжката му или да се анулира, за да си извади нова.

От фактическа страна се установява, че на 13.04.2005 г. жалбоподателят Г. придобил правоспособност за водач на МПС категория „М, В“ с Протокол за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС №1215, за което на 27.04.2005 г. му е издадено СУМПС №274558940.

На 12.06.2006 г. с Протокол за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС №2380 Г. придобива правоспособност за категория "С", като за тази категория не му е било издавано свидетелство за управление на МПС.

На 24.11.2008 г. с приемо-предавателен протокол жалбоподателят връща СУМПС, тъй като е изгубил придобитата правоспособност, поради отнемане на всички контролни точки – съгласно чл. 157, ал. 4 от Закона за движение по пътищата.

На 19.04.2017 г. с Протокол за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС №1216/19.04.2017 г. Г. възстановил правата си за категория „В“.

На 12.06.2017 г. с Протокол за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС №1972 придобил правоспособност за категория „А“.

На 23.06.2017 г. жалбоподателят подал в отдел „Пътна полиция“ - СДВР заявление за издаване на СУМПС, въз основа на което му е издадено СУМПС 2833905/01.08.2017 г. за категории „АМ, А1, А2, В1, В, С1, С, Т.“, с валидност до 01.08.2022 г., което е получил на 03.08.2017 г.

На 21.05.2020 г. с Протокол за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС №1333 Г. придобил категория „С+Е“.

На 10.06.2020 г. с докладна записка №4332р-27417 на началника на отдел „Пътна полиция“ в СДВР, Софийска градска прокуратура е уведомена за предприемане на действия, на основание чл. 16, ал. 1 АПК във връзка с издадено СУМПС на И. за категория „С“, за която след като са му били отнети всички контролни точки не е бил възстановил правоспособност.

Установява се, че по отношение на жалбоподателя не е издавана заповед за анулиране на успешно положените изпити за категория „С+Е“. От приложената към писмо № 10-00-00-07/1/05.02.2021г. на И. Справка за придобити категории (л.95 от адм. д. № 8235/20) се установява, че И. Г. на 19.04.2017г. е издържал изпит за категория „В“, на

12.06.2017г. е издържал изпит за категория „А“ и на 21.05.2020г. е издържал изпит за категория „С+Е“.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл.16, ал.1, т.1 от АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС - индивидуален административен акт по чл.21, ал.3 АПК, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл.149, ал.5 от АПК не е ограничено във времето. Съгласно чл. 21, ал. 3 АПК волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ е индивидуален административен акт. С оглед очертания предмет на делото в депозирания протест, с който се иска обявяване на нищожност на административния акт, изразен с действието по издаване на СУМПС №[ЕИК]/01.08.2017 г. на СДВР, отдел „Пътна полиция“, съдът намира, че следва да прецени наличието на основания за произнасяне на органа с волеизявление в цитирания по-горе смисъл, а именно, дали са налице предпоставките за издаване на СУМПС с отразените в него категории.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Съгласно чл. 3, ал. 3 и чл. 50, ал. 1 ЗБЛД, свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство, т. е. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 АПК, тъй като в него е материализирано волеизявление за издаване на документ от значение за признаване и упражняване на права и задължения, а именно за притежаване на правоспособност за управление на МПС.

Не е спорно между страните, че на 19.04.2017г. жалбоподателят е издържал изпит за категория „В“, на 12.06.2017г. е издържал изпит за категория „А“ и на 21.05.2020г. е издържал изпит за категория „С+Е“.

С издаденото на 01.08.2017 г. СУМПС на жалбоподателя са признати категории „АМ, А1, А2, В1, В, С1, С, Т.“, с валидност до 01.08.2022 г.

Няма спор, че по отношение категории „АМ, А1, А2, В1, В“ за жалбоподателят е налице основание за вписването на тези категории в СУМПС. След като обаче, по отношение на категория С същият не се е явил на изпит за придобиването ѝ, преди издаване на СУМПС, то следва да се приеме, че не е налице основание за вписването нито на категория С, нито на С1 или Т..

За да притежава право да управлява МПС, водачът следва да притежава валидно издадено СУМПС, което се издава от органите на Министерството на вътрешните работи, при наличието на предвидените в закона условия и удостоверява правоспособността на водача, т. е. че посоченото в него лице има право да управлява МПС от съответната категория.

В чл.151 ал.2 от Закона за движението по пътищата се съдържат изискванията за издаване на СУМПС, а именно - свидетелство за управление на моторни превозни средства се издава от органите на Министерството на вътрешните работи на лице, завършило Х клас и при наличие на условията по ал. 1, което е физически годно да управлява моторни превозни средства за съответната категория, преминало е обучение за водач на моторно превозно средство и за оказване на първа долекарска помощ и което успешно е издържало изпит за водач на моторно превозно средство.

Съгласно чл.156 ал.4 от ЗДвП когато на водач са отнети всички контролни точки, той губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи. От своя страна чл.156 ал.5 предвижда, че лице, което е загубило правоспособност да управлява моторно превозно средство по реда на ал. 4, след като е върнало свидетелството си за управление, има право отново да бъде допуснато до изпит пред съответните органи за придобиване на такава правоспособност, но не по-рано от 6 месеца от датата, на която е върнато свидетелството. При кандидатстване за придобиване на правоспособност за категория, за която се изисква стаж, се зачита съответният стаж, придобит преди загубата на правоспособността.

Условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина е уреден в Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. Съгласно чл.12 ал.1 т.3 от наредбата свидетелство за управление на МПС се издава при възстановяване на правоспособност поради отнети контролни точки. Нормата на чл.14 ал.1 от същата наредба предвижда, че при възстановяване на правоспособност, поради отнемане на контролните точки, на водача се издава ново свидетелство за управление на МПС, въз основа на служебно изпратен от областния отдел на дирекция "Автомобилна инспекция" оригинален протокол за успешно положен изпит, като лицето представя и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 и 7, както и старото свидетелство за управление на МПС. При придобиване на нова категория или при допълнително вписване на код по чл. 7, ал. 3 на водача се издава ново свидетелство за управление на МПС въз основа на служебно изпратен от областния отдел на дирекция "Автомобилна инспекция" оригинален протокол за успешно положен изпит, като лицето представя и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, както и старото свидетелство за управление на МПС. Тези документи са представени от Г., като приложение към заявлението му и независимо, че той не се е бил явил на изпит за придобиване на правоспособност за категория „С“, след загубването ѝ при отнемането му на всички контролни точки, от ОПП-СДВР е издадено свидетелство за правоуправление на МПС №[ЕИК]/01.08.2017г. за категории „АМ, А1, А2, В1, В, С1, С, Т.“, с валидност до 01.08.2022г. При това положение следва да се направи извод, че не е спазен реда за издаване на СУМПС, установен в ЗДвП и Наредба №

Поради това съдът приема, че СУМПС се явява издадено не по реда установен в ЗДвП и в посочената по-горе Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г.

Ето защо съдът стига до извод, че в случая е налице толкова съществено нарушение на материалния закон, че в случая процесното СУМПС е издадено без правно основание.

Нищожен е този административен акт, при който са допуснати нарушения на изискванията за компетентност и форма. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, в която неизчерпателно са изброени хипотезите на нищожност на административния акт. Основанията за отмяна на административния акт са посочени в чл. 146 АПК, като когато допуснатото нарушение е с такъв интензитет, какъвто е процесния случай, то следва да се приеме, че се касае не за унищожаем административен акт, а за нищожен такъв.

Доколкото обаче СУМПС се издава въз основа на единно волеизявление на административния орган, в което имплицитно са обективирани факти и обстоятелства от значение за издаване на документ, и въз основа на това волеизявление бъде издаден

такъв документ, имащ отношение към признаването и упражняването на права и задължения, а именно за притежаване на правоспособност за управление на МПС, при това за лимитативно посочени категории, то това волеизявление не може да бъде частично нищожно. Порокът е толкова тежък, че засяга изцяло волеизявлението на административния орган.

С оглед гореизложеното волеизявлението на началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е издадено СУМПС № №[ЕИК]/01.08.2017 г., следва да бъде прогласено за нищожно.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявлението на началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/01.08.2017 г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: